

РЕШЕНИЕ

№ 12885

гр. София, 16.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 68 СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: АДЕЛИНА Н. АНДРЕЕВА

при участието на секретаря ДАЙАНА АНТ. АНТОВА
като разгледа докладваното от АДЕЛИНА Н. АНДРЕЕВА Гражданско дело
№ 20211110140369 по описа за 2021 година

Предявен е осъдителен иск по **чл.59 КТ във връзка с чл.222,ал.3 КТ**.

В исковата молба **ищецът** А. Р. П. твърди, че от 09.01.1985г. до 20.09.2020г. е работил в системата на МВР и има прослужен трудов стаж от общо 30 години , 7 месеца и 17 дни , както следва : от 09.01.1985г. до 01.03.1993г. като специалист и главен специалист (8 години , 1 месец и 22 дни);

от 01.03.1993г. до 10.04.1999г. на военизирана щатна длъжност по ЗМВР (6 години, 1 месец и 9 дни) и от 03.05.2004г. до 20.09.2020г. по трудов договор в ответната Д"УССД" при МВР (16 години, 4 месеца и 17 дни). Трудовото му правотношение било прекратено на основание чл.328,ал.1, т.10, предл.1 КТ поради придобиване право на пенсия със заповед № УРИ 5785з-2016/25.08.2020г. на директора на Д"УССД" пи МВР. Според ищеца бившият му работодател не му изплатил полагащото му се еднократно допълнително обезщетение по чл.42,ал.2 от колективния трудов договор (КТД) в МВР в размер на 4 месечни brutни възнаграждения , дължимо на работещи над 25 години в системата на МВР , като отказал да включи при изчисленията на трудовия стаж прослуженото от ищеца време по ЗМВР.

*Искането на ищеца към съда е да осъди ответника да му заплати еднократно допълнително обезщетение по чл.42,ал.2 КТД в МВР от 2019г. , дължимо при прекратяване на трудово правоотношение със служител, придобил право на пенсия за осигурителен стаж и възраст с непрекъснат трудов стаж в МВР над 25 години в размер на **3 957,24 лв** (чл.59 КТ във връзка с чл.222,ал.3 КТ), заедно със законната лихва върху това обезщетение от 20.09.2020г. до окончателното плащане, както и разноси по делото.*

В хода на съдебното производство пълномощникът на ищеца поддържа предявения иск. При устните състезания в заседанието на 19.10.2022г. адвокатът на ищеца е пледирал за уважаване на иска. Изложените в хода на съдебното производство доводи за основателността на иска са посочени и в представените на 19.10.2022г. писмени бележки от пълномощника на ищеца, озаглавени „Допълнителни пояснения и възражения по отговора на исковата молба”.

Ответната страна – ДИРЕКЦИЯ „УПРАВЛЕНИЕ НА СОБСТВЕНОСТТА И СОЦИАЛНИ ДЕЙНОСТИ” ПРИ МВР *оспорва* изцяло предявените искове по основание и по размер видно от изявленията на пълномощника му в представения на 13.08.2021г. отговор на исковата молба. Твърди се, че липсва доказателство ищецът да е член на синдикат, подписал КТД, рег. № 812100-19523/27.12.2019г., респективно да се е присъединил към същия по реда и при условията на чл.7 КТД. Изтъква се, че прослуженото време от ищеца по трудово правоотношение в МВР е общо 24 години, 6 месеца и 9 дни и е за периодите: от 09.01.1985г. до 01.02.1989г. и от 03.05.2004г. до 20.09.2020г., а през периода от 01.03.1993г. до 10.04.1999г. ищецът е бил държавен служител по смисъла на ЗМВР, като при освобождаването му от длъжност със заповед № К-1271/29.03.1999г. на Министъра на вътрешните работи на ищеца е било изплатено обезщетение по чл.261,ал.1 ЗМВР/отм./, поради което този стаж не е включен при изчисляване на обезщетенията по чл.42 КТД, защото означава ищецът да получи два пъти обезщетение с гратификационен характер, което е недопустимо. Отбелязва се, че обезщетението по чл.42,ал.1,т.2 КТД от 6 месечни заплати е изплатено на ищеца при прекратяването на трудовото му правоотношение с ответника.

В хода на съдебното производство пълномощникът на ответника поддържа оспорването на иска. При устните състезания в заседанието на 19.10.2022г. юрисконсулт на ответника е пледирал за отхвърляне на иска. Доводи за неоснователността му са посочени и в представените на 19.10.2022г. писмени бележки от пълномощника на ответника.

Софийски районен съд, 68 състав като проучи събраните по делото доказателства и като обсъди доводите на ищцовата страна по реда на чл.12 ГПК и чл.235,ал.2 ГПК намира за установено следното:

Относно процесуалния ред за разглеждането на иска:

Въпреки, че предявеният осъдителен иск по чл.59 КТ във връзка с чл.222,ал.3 КТ произтича от трудово правоотношение между страните, той *не е сред изброените в чл.310 ГПК*, поради което *следва да бъде разгледан не по реда на чл.310 –чл.317 ГПК, а **по общия исков ред по чл.124 и сл. ГПК.***

Относно основателността на предявения иск:

Предявеният иск е НЕОСНОВАТЕЛЕН.

Страните не спорят, че между тях е съществувало *трудово правоотношение*, което е *прекратено* със заповед № УРИ 57853-2016/25.08.2020г. на директора на Д”УССД” при МВР на основание чл.328,ал.1,т.10, предл.1КТ поради придобиване право на пенсия за

осигурителен стаж и възраст , считано от 20.09.2020г. Уволнителната заповед е представена с исковата молба.

Като писмено доказателство по делото е приета Служебна бележка, рег. № 120/14.04.2022г. от председателя на *Националния синдикат на гражданската администрация /НСГА/ в МВР* , от която се установява , че ищецът е бил *редовен член на тази синдикална организация* през цялата 2019г. и до месец септември 2020г. Следователно възражението на ответника за недоказаност на синдикалното членство на ищеца е неонователно.

В настоящото съдебно производство и двете страни са представили *Колективен трудов договор от 2019г.* между Министъра на вътрешните работи и синдикални организации , сред които и *Националния синдикат на гражданската администрация /НСГА/ в МВР*, чийто член е бил ищецът.

Според чл.42,ал.1,т.2 от КТД при прекратяване на трудовото правоотношение със служител , придобил право на пенсия за осигурителен стаж и възраст , независимо от основанията за прекратяване , ако непрекъснатия трудов стаж е над 10 години се изплащат 6 месечни брутни възнаграждения. Страните не спорят , че при прекратяване на трудовото правоотношение с ищеца му е било платено обезщетение по чл.42,ал.1,т.2 от КТД от 6 брутни заплати.

Съгласно **чл.42,ал.2 от КТД** когато служителът има *трудов стаж в МВР над 25 години* , на него му се изплаща освен обезщетението по чл.42,ал.1,т.2 от КТД и *допълнително еднократно обезщетение в размер на 4 месечни брутни възнаграждения*.

Спорът между страните по настоящото дело е дали за ищеца е възникнало вземане за допълнителното еднократно обезщетение чл.42,ал.2 от КТД.

Твърдението на ищеца , че има стаж в системата на МВР от 30 години , 7 месеца и 17 дни (т.е. повече от 25 години, колкото се изисква по чл.42,ал.2 КТД) е *недоказано*. Ответникът изрично го *оспорва* , като твърди , че ищецът няма стаж в МВР над 25 години.

По делото е доказано чрез представеното с исковата молба Удостоверение, обр. УП-3 № 578500-7057/15.09.2020г. , че ищецът има *осигурителен* стаж, изчислен по реда на чл.38 и чл.39 НПОС за периода *от 03.05.2004г. до 20.09.2020г.* , т.е. **16 години, 4 месеца и 17 дни** . Това не се оспорва от ответника. Страните не спорят , че за този стаж (който е над 10 години, но не и 25 години) на ищеца е било изплатено обезщетение по чл.42,ал.1,т.2 от КТД от 6 брутни заплати.

С исковата молба ищецът е представил и Удостоверение № 5485 , издадено на **11.04.1999г.** (т.е. преди повече от 20 години) , което обаче *не е подписано , не е подпечатано* , като дори *не е посочено лицето (чрез вписване на имената и длъжността му)* , което го е *написало*. Поради тези причини това удостоверение не може да бъде кредитирано като писмено доказателство , съответно посочения в него трудов стаж не може да се приеме за безспорно доказан.

Други документи , удостоверяващи трудов стаж на ищеца в системата на МВР през

периода от 09.01.1985г. до 01.03.1993г., не са представени по настоящото дело.

Относно трудовия стаж на ищеца през периода от 01.03.1993г. до 10.04.1999г. ответникът е представил Акт за встъпване в длъжност от 01.03.1999г. и заповед № К 1271/4 от 29.03.199г. от МВР за освобождаване от длъжност. Тези документи не са достатъчни за установяване непрекъснатостта на трудовия стаж, но ответникът не оспорва този стаж. Посоченият трудов стаж на ищеца обаче е с обща продължителност *6 години, 1 месец и 9 дни* (според посоченото от ищеца в исковата молба) и дори и да бъде прибавен към установения стаж от 16 години, 4 месеца и 17 дни, *не е достатъчен за да стане целия стаж на ищеца в системата на МВР над 25 години*, който е необходим, за да възникне за него вземане за обезщетение по чл.42,ал.2 КТД.

Същественото е, че според твърдението на ответната страна за *трудовия стаж в системата на МВР от 01.03.1993г. до 10.04.1999г. ищецът е получил обезщетение по чл.261,ал.1 ЗМВР/отм./*. Това твърдение на ответника не е доказано, но не се оспорва от ищеца.

Според **чл.261,ал.1 ЗМВР /1997г. - отм./**, който е действал към датата на освобождаването от длъжност на ищеца през 1999г. на освободените от служба служители на МВР се изплаща *еднократно парично обезщетение в размер на токова брутни месечни възнаграждения, колкото прослужени години имат*, но не повече от 20. Съгласно **чл.261,ал.2 ЗМВР /1997г- отм./** при повторно освобождаване от служба от дължимото обезщетение по ал.1 се приспада обезщетението, получено при предишното уволнение.

Получаването на обезщетение по чл.261,ал.1 ЗМВР /отм./ изключва плащането на последващи еднократни обезщетения при прекратяване на трудово или служебно правоотношение поради прослужен стаж (каквито са и обезщетенията по чл.42,ал.1,т.2 КТ и по чл.42,ал.2 КТД) *за същия периода на трудовия стаж*, тъй като това означава съответният служител в МВР да получи два пъти обезщетение за прослужен един и същ стаж. Следователно ищецът не може да получи обезщетение по чл.42,ал.2 КТД за трудовия стаж през периода от 01.03.1993г. до 10.04.1999г., тъй като вече е получил еднократно обезщетение по чл.261,ал.1 ЗМВР /1997г. - отм./ за този стаж.

Поради посочените причини по настоящото дело не е доказано, че за ищеца е възникнало претендираното от него вземане за допълнителното еднократно обезщетение чл.42,ал.2 от КТД. Предявеният иск по чл.59 КТ във връзка с чл.222,ал.3 КТ е неоснователен и следва да бъде отхвърлен.

Относно разноските по делото:

На ищеца не следва да бъдат присъдени разноски, тъй като искът е отхвърлен.

Ответната страна претендира присъждане на направените юрисконсултско възнаграждение, каквото и се полага, тъй като е предствявана по делото от юрисконсулт. Това искане следва да бъде уважено. Безплатността на производството по трудовоправните спорове, установена в разпоредбата на чл.359 КТ, се отнася до задължението на работника или служителя за плащане на разноски към съда (държавна такса, разноски за свидетели и

вещи лица) , но не го освобождава от отговорността му за разноските, направени от другата страна по делото за адвокат, когато тя е спечелила съдебния спор - в тези случаи платения от противната страна адвокатски хонорар, респективно дължимото юрисконсултско възнаграждение, не може да бъде за сметка на бюджета на съда , както е с останалите разноски по делото. Поради това съдът следва да присъди на ответника юрисконсултско възнаграждение , чийто размер следва да бъде определен според действащата редакция на чл.78,ал.8 ГПК – 50 лв. В останалата му част до пълния предявен размер от 300 лв искането на ответника за юрисконсулско възнаграждение следва да бъде отхвърлено.

Водим от гореизложеното **СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД,68 СЪСТАВ:**

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ изцяло предявения от А. Р. П., ЕГН: ***** , гр. София, ж.к. „Хаджи Димитър”, ул. „Професор Иван Шишманов”, бл.41, ет.6, ап.2, със съдебен адрес: гр.София, ж.к. „Изток” , ул. „Чарлз Дарвин” № 25, бл.2, офис 34, чрез адв. Николай Касабов, против ДИРЕКЦИЯ „УПРАВЛЕНИЕ НА СОБСТВЕНОСТТА И СОЦИАЛНИ ДЕЙНОСТИ” ПРИ МВР, гр.София, ул. "Княз Борис I" № 124, осъдителен иск по **чл.59 КТ във връзка с чл.222,ал.3 КТ** за заплащане от ответника на *еднократно допълнително обезщетение по чл.42,ал.2 КТД в МВР от 2019г. , дължимо при прекратяване на трудово правоотношение със служител, придобил право на пенсия за осигурителен стаж и възраст с непрекъснат трудов стаж в МВР над 25 години* в размер на 3 957,24 лв (три хиляди деветстотин петдесет и седем лева и двадесет и четири стотинки), заедно със *законната лихва* върху това обезщетение от 20.09.2020г. до окончателното плащане, както и *разноски* по делото.

ОСЪЖДА А. Р. П. , ЕГН: ***** , гр. София, ж.к. „Хаджи Димитър”, ул. „Професор Иван Шишманов”, бл.41, ет.6, ап.2, със съдебен адрес: гр.София, ж.к. „Изток” , ул. „Чарлз Дарвин” № 25, бл.2, офис 34, чрез адв. Николай Касабов, **ДА ЗАПЛАТИ** на ДИРЕКЦИЯ „УПРАВЛЕНИЕ НА СОБСТВЕНОСТТА И СОЦИАЛНИ ДЕЙНОСТИ” ПРИ МВР, гр.София, ул. "Княз Борис I" № 124, на основание **чл.78, ал.8 ГПК във връзка с чл.78,ал.3 ГПК** сумата от **50 лв** (петдесет лева), представляващи полагащото се на ответника юрисконсулско възнаграждение по настоящото дело.

ОТХВЪРЛЯ в останалата ѝ част претенцията по **чл.78,ал.8 ГПК** на ответника Д „УССД” при МВР за юрисконсулско възнаграждение до пълния предявен размер от 300 лв (триста лева).

Решението подлежи на въззивно обжалване пред СГС в двуседмичен срок от връчването на съобщението до всяка от страните с преписа от решението (чл.259,ал.1 ГПК във връзка с чл.7,ал.2 ГПК).

Съдия при Софийски районен съд: _____